

4-w. 4-wr.	KARTA PRZEDMIOTU						
Nazwa przedmiotu/modułu:		Teoria Komunikacji Społecznej i Interpersonalnej					
Nazwa angielska:		Social and Interpersonal Communications Studies					
Kierunek studiów:		Dziennikarstwo i komunikacja o profilu event i kreowanie wizerunku					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		Praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej					
Prowadzący przedmiot:		dr Paweł Greń					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2	15			30		45	4
II Cel przedmiotu							
C1 – Przystwojenie przez studenta wraz z najważniejszymi teoriami komunikacji społecznej i interpersonalnej wiedzy o jej funkcjach i prowadzących do ich realizacji środkach.							
C2 – Uświadomienie przez studenta roli mediów masowych i nowych mediów zarówno we współczesnej komunikacji społecznej, jak i utrzymywaniu żywej więzi z tradycją kultury.							
C3 – Doskonalenie umiejętności etycznego i skutecznego komunikowania.							
C 4 – Student potrafi stosować do konkretnych sytuacji komunikacyjnych odpowiednie kody komunikowania.							
C5 – Umiejętność wyzwalaania indywidualnych i grupowych zdolności kreatywnych							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Wiedza i umiejętności i kompetencje z zakresu nauk o komunikowania							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Należy określić oczekiwane efekty kształcenia w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji.							
EU1 ma podstawową wiedzę z zakresu nauk o mediach i komunikacji społecznej, a także zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu komunikacji społecznej w tym związane z kreowaniem wizerunku i planowaniem reklamy							
EU2 dostrzega relacje między mediami a zjawiskami i procesami politycznymi, ekonomicznymi, społecznymi i kulturowymi							
EU3 przestrzega zasad etyki zawodowej i norm współżycia społecznego jest przygotowany do samodzielnej pracy, powierzone zadania wykonuje starannie i terminowo							
V Treści programowe:							

Forma zajęć: wykład (15) Warsztaty (30)		Liczba godzin
W 1-3	Wprowadzenie (tematyka, warunki zaliczenia, literatura), komunikowanie jako interakcja: definicje, cechy i elementy; poziomy komunikowania w systemie społecznym	3
W 4-5	Sposoby porozumiewania się ludzi; komunikacja interpersonalna - formy i typy komunikowania	2
W 6-7	Komunikacja niewerbalna – jej funkcje w komunikowaniu politycznym	2
W 8-9	Media w systemie komunikowania masowego	2
W 10-11	Nurt krytyczny w komunikowaniu masowym	2
W 12- 13	Teoria Agenda Setnig	2
W 14 -15	Współczesne wyzwania komunikacji - podsumowanie.	2
WR 1-6	Normy i odchylenia w komunikacji społecznej i interpersonalnej Paradygmaty i syntagmy – procesy transpozycji w reklamie Prezentacja opracowanych przez studentów sloganów reklamowych i ich wizualizacji, uwzględniających procesy transpozycji	6
WR 7- 12	Rola kodów rozwiniętych i ograniczonych w komunikacji masowej Rola kodów wąskich i szerokich w komunikacji masowej Systemy preferowane i alternatywne (podporządkowane i radyklane) jako kody kultury popularnej	6
WR 13 – 20	Ludyczna koncepcja komunikacji masowej Charakterystyka wydarzenia medialnego. Uniwersalne scenariusze medialne Koronacji, Konkwisty i Konkursu – indywidualne analizy programów informacyjnych. Syntaksa, semantyka i pragmatyka wydarzenia medialnego	8
WR 21-25	Media masowe a przemoc i terroryzm Teorie dotyczące terroryzmu w globalnej wiosce Koncepcja terrowizji. Nowe media a terroryzm	5
WR 26 - 30	Komunikacja ułomna, zdegradowana (manipulacja, propaganda, czarny PR) Medialna kultura upokarzania a etyka – próba podsumowania	5
Suma godzin		45
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Podręczniki i artykuły w publikacjach zbiorowych	
2.	Komputer, rzutnik multimedialny, prezentacje materiałów DVD (pochodzących z bogatego archiwum prowadzącego).	
VII Metody dydaktyczne		
1	Wykład	
2	Metoda sytuacyjna	
3	Projekty	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		

F	Indywidualne projekty					
P	Test wielokrotnego wyboru					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności					Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)					W 15 h i Wr 30h	
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie konsultacji, średnio na studenta)					W 12h i Wr 12 h	
Przygotowanie się do zajęć					W 3 h i Wr 9h	
Przygotowanie indywidualnego projektu					W 30 h i Wr 9h	
SUMA					120	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU					4	
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1. K. Wolny- Zmorzyński, A.Kaliszewski. W. Furman, Gatunki dziennikarskie. Teoria, praktyka język, WA i P, 2006.						
2. M. Wojtak, Analiza gatunków prasowych, Wyd. UMCS 2008.						
3. K. Wolny - Zmorzyński, W. Furman, Internetowe gatunki dziennikarskie. W Ai P 2010						
4. W. Godzic, Telewizja i jej gatunki, Universitas, Kraków 2004.						
5. Z. Bauer, Dziennikarstwo wobec nowych mediów, Universitas, Kraków 2009						
6. Z. Bauer, E. Chudziński (red) Dziennikarstwo i świat mediów, Ofic. Cracovia 1996. .						
7. W. Pisarek (red,) , Słownik terminologii medialnej Universitas 2006.						
8. K. Wolny, O poetyce współczesnego reportażu polskiego, Rzeszów 1991.						
9. K. Wolny, Reportaż -jak go napisać?, Rzeszów 1996						
10.S. Gajda, Gatunkowe wzorce wypowiedzi [w:] Encyklopedia kultury polskiej XX wieku, t. 2. Współczesny język polski, red. J. Bartmiński, Wrocław 1993.						
10.L. Olszański, Dziennikarstwo internetowe, WAIP, 2006						
11. A. Woźny, Odtąd już nic nigdy nie będzie tak samo. Media, ewenty, kryzysy i... peryferie. Wrocław 2013.						
Literatura uzupełniająca:						
2.W. Bereś, K. Burnetko, Kapuściński: nie ogarniam świata, Warszawa 2007						
3. Abecadło dziennikarza, (red.) A. Niczyperowicz, Poznań 1996.						
4. .M. Kita, Wywiad prasowy. Język - gatunek - interakcja, Katowice 1998.						
5.A. Magdoń, Reporter i jego warsztat, Kraków 1993.						
6. J. Fras, Dziennikarski warsztat językowy, Wrocław 1999						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktycz	Metody dydaktycz	Sposób oceny

	programu (PEK)			ne	ne	
W tabeli umieszczono dane przykładowe*						
EU 1	K_W05 K_W08	C1, C2,	W 1 – 15	1,2	1	P
EU 2	K_U05	C4	WR 1 – 20	1,2	2,3	F
EU 3	K_K_K06, K_K07	C5	WR 21 – 30	1,2	2,3	P
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA						
W celu pełnej orientacji studenta, co do stawianych mu wymagań oraz zakresu sprawdzania opanowanych przez niego wiadomości i umiejętności można umieścić dodatkową informację precyzującą, jaką notę można otrzymać w zależności od stopnia opanowania danego efektu						
XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE						
Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*						

*Dane umieszczone w karcie przedmiotowej są danymi przykładowymi